

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง “การเลี้ยงไก่พื้นเมือง ของกลุ่มเกษตรกร หมู่ที่ 3 ตำบลวังตะเคียน อำเภอนงมะโม่ง จังหวัดชัยนาท” ครั้งนี้แยกการนำเสนอเป็นหมวดหมู่เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

ตอนที่ 2 การเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

ตอนที่ 3 ความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

การศึกษาสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร หมู่ที่ 3 ตำบลวังตะเคียน อำเภอนงมะโม่ง จังหวัดชัยนาท ซึ่งได้เลือกเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองทุกรายในการศึกษาและได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1.1 สภาพทางสังคม

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพทางสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1.1 เพศ อายุ ระดับการศึกษา

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	77	91.67
หญิง	7	8.33

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

N=84

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	2	2.39
31 – 40 ปี	8	9.52
41 – 50 ปี	28	33.33
51 – 60 ปี	36	42.86
มากกว่า 60 ปี	10	11.90
ต่ำสุด = 29 ปี สูงสุด = 65 ปี เฉลี่ย = 51.23 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 8.470		
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	49	58.33
มัธยมศึกษาตอนต้น	22	26.19
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.)	10	11.90
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)	2	2.39
ปริญญาตรี	1	1.19

จากตารางที่ 1.1 แสดงให้เห็นถึงสภาพทางสังคมของเกษตรกร พอสรุปได้ดังนี้
 เพศ พบว่า เกษตรกรร้อยละ 91.67 เป็นเพศชาย และมีเพียงร้อยละ 8.33 ที่เป็นเพศหญิง
 อายุ พบว่า เกษตรกรร้อยละ 42.86 มีอายุ 51 – 60 ปี รองลงมาร้อยละ 33.33 มีอายุ 41 - 50 ปี และน้อยที่สุดร้อยละ 2.39 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี โดยเกษตรกรมีอายุต่ำสุด 29 ปี และมีอายุสูงสุด 65 ปี อายุเฉลี่ย 51.23 ปี

ระดับการศึกษา พบว่า เกษตรกรร้อยละ 58.33 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาร้อยละ 26.19 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมีเพียงร้อยละ 1.19 ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 1.2 จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาชีพหลัก การเป็นสมาชิกกลุ่ม กลุ่มสมาชิกที่เป็น
ประสบการณ์การเลี้ยง การได้รับการอบรม

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
3 – 4 คน	8	9.52
5 – 6 คน	47	55.95
7 – 8 คน	29	45.33
ต่ำสุด = 3 คน สูงสุด = 8 คน ค่าเฉลี่ย = 6.03 คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.176		
อาชีพหลัก		
เกษตรกร	59	70.23
รับราชการ	1	1.19
ทำฟาร์มไก่	24	28.58
การเป็นสมาชิกกลุ่ม		
เป็น	84	100.00
กลุ่มสมาชิกเครือข่ายเลี้ยงไก่พื้นเมือง	84	100.00
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	7	8.33
กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	66	78.57
กลุ่มลูกค้า ธกส.	52	61.90
สมาคมไก่ชนไทย	15	17.86

ตารางที่ 1.2 (ต่อ)

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการเลี้ยง		
น้อยกว่า 10 ปี	19	22.62
10 – 12 ปี	36	42.86
13 – 14 ปี	11	13.09
15 – 16 ปี	11	13.09
มากกว่า 16 ปี	7	8.34
ต่ำสุด=7 ปี สูงสุด=25 ปี ค่าเฉลี่ย=11.90 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 3.291		
การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่		
ได้รับการอบรม	84	100.00
1 ครั้ง	52	61.90
2 ครั้ง	29	34.53
3 ครั้ง	3	3.57
ต่ำสุด=1 ครั้ง สูงสุด= 3 ครั้ง ค่าเฉลี่ย =1.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.562		

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 1.2 แสดงให้เห็นถึงสภาพทางสังคมของกลุ่มเกษตรกร พอสรุปได้ดังนี้
จำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า เกษตรกรร้อยละ 55.95 มีจำนวนสมาชิก 5 - 6 คน รองลงมาร้อยละ 34.53 มีจำนวนสมาชิก 7 - 8 คน และร้อยละ 9.52 มีจำนวนสมาชิก 3 - 4 คน กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองมีสมาชิกในครัวเรือนต่ำสุด 3 คน และกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองมีสมาชิกในครัวเรือนสูงสุด 8 คน สมาชิกในครัวเรือนกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย 6.03 คน

อาชีพหลัก พบว่า เกษตรกรร้อยละ 70.23 มีอาชีพทำการเกษตร รองลงมาร้อยละ 28.57 มีอาชีพทำฟาร์มไก่ มีเพียงร้อยละ 1.19 ที่มีอาชีพรับราชการ

การเป็นสมาชิกกลุ่ม พบว่า เกษตรกรทุกคนเป็นสมาชิกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 100.00

ประเภทสมาชิกที่เป็นสมาชิก พบว่า เกษตรกรทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.00 เป็นสมาชิกกลุ่มสมาชิกเครือข่ายเลี้ยงไก่พื้นเมือง รองลงมาร้อยละ 78.57 เป็นสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และน้อยที่สุดร้อยละ 8.33 เป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

ประสบการณ์เกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองจนถึงปัจจุบัน พบว่า เกษตรกรร้อยละ 42.86 มีประสบการณ์ 10 – 12 ปี รองลงมาร้อยละ 22.62 มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และน้อยที่สุดร้อยละ 8.34 มีประสบการณ์มากกว่า 16 ปี กลุ่มเกษตรกรมีประสบการณ์ต่ำสุด 7 ปี และมีประสบการณ์สูงสุด 25 ปี มีประสบการณ์เฉลี่ย 11.90 ปี

การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมือง พบว่า เกษตรกรทุกรายผ่านการอบรม คือร้อยละ 100.00 ร้อยละ 61.90 ผ่านการอบรม 1 ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 34.53 ผ่านการอบรม 2 ครั้ง และร้อยละ 3.57 ผ่านการอบรม 3 ครั้ง

ตารางที่ 1.3 สื่อนครวัวเรือน และสื่อในชุมชน

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สื่อในครัวเรือน *		
โทรทัศน์	84	100.00
วิทยุ	84	100.00
วีซีดี	84	100.00
รับเอกสารวิชาการทางการเกษตร	24	28.58
สื่อในชุมชน *		
หอกระจายข่าว	84	100.00
ผู้นำกลุ่มเกษตร	84	100.00
ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยี	24	28.58

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 1.3 แสดงให้เห็นถึงสภาพทางสังคมของกลุ่มเกษตรกร พอสรุปได้ดังนี้
สื่อในครัวเรือน พบว่า เกษตรกรทุกรายคือร้อยละ 100.00 มีโทรทัศน์ วิทยุ และเครื่อง
 เล่นวีซีดี และร้อยละ 28.58 รับเอกสารวิชาการเกษตร

สื่อในชุมชน พบว่า เกษตรกรทุกรายคือร้อยละ 100.00 รับสื่อจาก หอกระจายข่าว และ
 ผู้นำกลุ่มเกษตร และร้อยละ 28.58 รับจากศูนย์บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบล

ตารางที่ 1.4 แหล่งรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร ในเรื่องพันธุ์ การคัด
 และการปรับปรุงพันธุ์ โรงเรือนและอุปกรณ์ในโรงเรือน การใช้อาหาร ยาที่ใช้ใน
 การรักษาโรค การสุขาภิบาล จากแหล่งรับรู้ข่าวสาร ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ เจ้าหน้าที่
 รัฐ วารสารเกษตร กลุ่ม/ชมรม แผ่นพับ

N=84

ข่าวสารเรื่อง	แหล่งรับรู้ข่าวสาร (จำนวน/ร้อยละ)					
	โทรทัศน์	วิทยุ	เจ้าหน้าที่รัฐ	วารสารเกษตร	กลุ่ม/ชมรม	แผ่นพับ
-พันธุ์ *	0 (0.00)	0 (0.0)	29 (34.5)	24 (28.6)	84 (100.00)	30 (35.7)
-การคัดและการปรับปรุงพันธุ์ *	31 (36.9)	0 (0.0)	28 (33.3)	24 (28.6)	84 (100.00)	32 (38.1)
-โรงเรือนและอุปกรณ์ในโรงเรือน *	0 (0.0)	0 (0.0)	73 (86.9)	24 (28.6)	84 (100.00)	30 (35.7)
-การใช้อาหาร *	0 (0.0)	0 (0.0)	50 (59.5)	24 (28.6)	84 (100.00)	25 (29.8)
-ยาที่ใช้ในการรักษาโรค*	0 (0.0)	0 (0.0)	53 (63.1)	24 (28.6)	84 (100.00)	29 (34.5)
-การสุขาภิบาล*	0 (0.0)	0 (0.0)	84 (100.00)	24 (28.6)	84 (100.00)	30 (35.7)

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 1.4 แหล่งรับรู้ข่าวสารของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง ซึ่งผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

พบว่า เกษตรกรทั้งหมดคือร้อยละ 100.00 ได้รับข่าวสารจากกลุ่ม/ชมรมในทุกเรื่อง จากเจ้าหน้าที่รัฐในเรื่องการสุขาภิบาล ส่วนโทรทัศน์ได้รับ 2 เรื่อง คือเรื่องพันธุ์ไก่ชน การคัดและการปรับปรุงพันธุ์ และไม่ได้รับเลยจากสื่อวิทยุ

1.2 สภาพทางเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง ด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1.5 แหล่งเงินทุน การถือครองพื้นที่ในการเลี้ยง ขนาดพื้นที่ในการเลี้ยง

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งเงินทุน		
ของตนเอง	84	100.00
ญาติพี่น้อง	7	8.33
การถือครองพื้นที่ในการเลี้ยง		
ที่ดินของตนเอง	84	100.00
ขนาดพื้นที่ในการเลี้ยง		
ไม่เกิน 400 ตารางเมตร	27	32.15
401 – 500 ตารางเมตร	7	8.33
501 – 600 ตารางเมตร	31	36.90
601 – 700 ตารางเมตร	12	14.29
มากกว่า 700 ตารางเมตร	7	8.33
ต่ำสุด=300 ตร.ม สูงสุด=1,000 ตร.ม. ค่าเฉลี่ย=547.61 ตร.ม. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.548		

จากตารางที่ 1.5 แสดงให้เห็นถึงสภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร พอสรุปได้ดังนี้

แหล่งเงินทุนในการเลี้ยง พบว่า เกษตรกรทุกรายคือร้อยละ 100.00 มีแหล่งเงินทุนของตนเอง และมีเพียงร้อยละ 8.33 ใช้เงินทุนของญาติพี่น้องด้วย

การถือครองพื้นที่ในการเลี้ยง พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองทั้งหมดคือร้อยละ 100.00 มีที่ดินเป็นของตนเอง

ขนาดพื้นที่ในการเลี้ยง พบว่า เกษตรกร ร้อยละ 36.90 ใช้พื้นที่ในการเลี้ยงระหว่าง 501 – 600 ตารางเมตร รองลงมาร้อยละ 32.15 ใช้พื้นที่ในการเลี้ยงไม่เกิน 400 ตารางเมตร และน้อยที่สุดร้อยละ 8.33 ใช้พื้นที่ในการเลี้ยงมากกว่า 700 ตารางเมตร และระหว่าง 401 – 500 ตารางเมตร ขนาดพื้นที่ในการเลี้ยงของกลุ่มเกษตรกรต่ำสุด 300 ตารางเมตร ขนาดพื้นที่ในการเลี้ยงของกลุ่มเกษตรกรสูงสุด 1,000 ตารางเมตร ขนาดพื้นที่ในการเลี้ยงของกลุ่มเกษตรกรเฉลี่ย 547.61 ตารางเมตร

ตารางที่ 1.6 รายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง (ในปี 2555) ต่อครัวเรือน ได้แก่ รายได้จากการขายเนื้อ รายได้จากการขายพันธุ์ รายได้จากการนำไปแปรรูป รายได้รวมจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ดังตารางต่อไปนี้

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
รายได้จากการขายเนื้อ		
ไม่เกิน 30,000 บาท	10	11.90
30,001 – 33,000 บาท	15	17.86
33,001 – 36,000 บาท	27	32.14
36,001 – 39,000 บาท	10	11.90
มากกว่า 39,000 บาท	22	26.20
ค่าต่ำสุด=29,000 บาท ค่าสูงสุด=50,000 บาท ค่าเฉลี่ย= 35,523 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 4183		

ตารางที่ 1.6 (ต่อ)

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
รายได้จากการขายพันธุ์		
ไม่มีการขายพันธุ์	56	66.67
มีการขายพันธุ์	28	33.33
มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท	4	4.76
10,001 – 20,000 บาท	5	5.96
20,001 – 30,000 บาท	6	7.14
30,001 – 40,000 บาท	7	8.33
มากกว่า 40,000 บาท	6	7.14
ต่ำสุด=2,000 บาท ค่าสูงสุด=200,000 บาท ค่าเฉลี่ย=11,198 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=26490		
รายได้จากการนำไปแข่งขัน		
ไม่แข่งขัน	60	71.43
แข่งขัน	24	28.57
มีรายได้30,000 – 40,000 บาท	2	2.38
40,001 – 50,000 บาท	15	17.86
50,001 – 60,000 บาท	2	2.38
60,001 – 70,000 บาท	1	1.19
มากกว่า 70,000 บาท	4	4.76
ค่าต่ำสุด=4,000บาท ค่าสูงสุด=100,000บาท ค่าเฉลี่ย=16,428บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=27534		

ตารางที่ 1.6 (ต่อ)

N=84

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
รายได้รวมจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง		
ไม่เกิน 30,000 บาท	10	11.90
30,001 – 33,000 บาท	15	17.86
33,001 – 36,000 บาท	27	32.15
36,001 – 39,000 บาท	10	11.90
มากกว่า 39,000 บาท	22	26.19
ค่าต่ำสุด=29,000บาทค่าสูงสุด=370,000บาทค่าเฉลี่ย=64,297บาทส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน= 55832		

จากตารางที่ 1.6 แสดงให้เห็นด้านรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง (ในปี 2555) พอสรุปได้ดังนี้

รายได้จากการขายเนื้อไก่ (มีชีวิต) พบว่า เกษตรกรร้อยละ 32.14 มีรายได้ระหว่าง 33,001 – 36,000 บาท รองลงมาร้อยละ 26.20 มีรายได้มากกว่า 39,000 บาท น้อยที่สุดร้อยละ 11.90 มีรายได้ไม่เกิน 30,000 และ มีรายได้ระหว่าง 36,001 – 39,000 บาท ในร้อยละที่เท่ากัน รายได้จากการขายเนื้อไก่ของเกษตรกรต่ำสุด 29,000 บาท รายได้จากการขายเนื้อไก่สูงสุด 50,000 บาท รายได้จากการขายเนื้อไก่เฉลี่ย 35,523 บาท

รายได้จากการขายพันธุ์ พบว่า เกษตรกรร้อยละ 66.67 ไม่มีการขายพันธุ์ รองลงมาร้อยละ 8.33 ขายได้ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท และน้อยที่สุดร้อยละ 4.76 ขายได้ไม่เกิน 10,000 บาท รายได้จากการขายพันธุ์ของกลุ่มเกษตรกรต่ำสุด 2,000 บาท และรายได้จากการขายพันธุ์ของกลุ่มเกษตรกรสูงสุด 200,000 บาท รายได้จากการขายพันธุ์ของกลุ่มเกษตรกรเฉลี่ย 11,988 บาท

รายได้จากการนำไปแข่งขัน พบว่า เกษตรกรร้อยละ 71.43 ไม่มีการนำไปแข่งขัน ส่วนร้อยละ 28.57 มีรายได้จากการนำไปแข่งขัน มีดังนี้ ร้อยละ 17.86 มีรายได้ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท และน้อยที่สุดร้อยละ 2.38 มีรายได้ระหว่าง 30,000 – 40,000 บาท และ 50,001 – 60,000 บาท ในร้อยละที่เท่ากัน รายได้จากการนำไปแข่งขันของเกษตรกรต่ำสุด 40,000 บาท

และรายได้จากการนำไก่ไปแข่งขันของเกษตรกรสูงสุด 100,000 บาท รายได้จากการนำไก่ไปแข่งขันของเกษตรกรเฉลี่ย 16,428

รายได้รวมจากการเลี้ยงไก่ พบว่า เกษตรกรร้อยละ 32.15 มีรายได้ระหว่าง 33,001 – 36,000 บาท รองลงมาร้อยละ 26.19 มีรายได้มากกว่า 39,000 บาท และน้อยที่สุดร้อยละ 11.90 มีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท และระหว่าง 36,001 – 39,000 บาทในร้อยละที่เท่ากัน รายได้รวมจากการเลี้ยงไก่ของเกษตรกรต่ำสุด 29,000 บาท และรายได้รวมจากการเลี้ยงไก่ของเกษตรกรสูงสุด 370,000 บาท รายได้รวมจากการเลี้ยงไก่ของเกษตรกรเฉลี่ย 64,297.61 บาท

ตารางที่ 1.7 รายจ่ายจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง (ในปี 2555) ต่อครัวเรือน ได้แก่ ค่าพันธุ์ ค่าโรงเรือน ค่าอุปกรณ์ในโรงเรือน ค่าอาหาร ค่ายารักษาโรค ค่าใช้จ่ายในการนำไก่ไปแข่งขัน ค่าจ้างแรงงาน รวมรายจ่ายจากการเลี้ยงไก่

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าพันธุ์		
ไม่มีค่าพันธุ์	60	71.43
มีค่าพันธุ์	24	28.57
รายได้ 4,000 - 6,000 บาท	16	19.04
6,001 – 8,000 บาท	6	7.14
8,001 – 10,000 บาท	2	2.39
ค่าต่ำสุด=4,000 บาท ค่าสูงสุด=10,000 บาท ค่าเฉลี่ย=1,761 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=2.947		
ค่าโรงเรือน		
ไม่มีค่าใช้จ่าย	84	100.00
ค่าอุปกรณ์ในโรงเรือน		
ไม่มีค่าใช้จ่าย	84	100.00

ตารางที่ 1.7 (ต่อ)

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าอาหาร		
ไม่เกิน 4,500 บาท	5	5.95
4,501 – 5,500 บาท	22	26.19
5,501 – 6,500 บาท	23	27.38
6,501 – 7,500 บาท	10	11.90
มากกว่า 7,500 บาท	24	28.58
ค่าต่ำสุด=4,000 บาท ค่าสูงสุด=30,000 บาท ค่าเฉลี่ย=8,171 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=4.453		
ค่ายารักษาโรค		
ไม่เกิน 1,200 บาท	22	26.19
1,201 – 1,900 บาท	15	17.86
1,901 – 2,600 บาท	22	26.19
2,601 – 3,300 บาท	1	1.19
มากกว่า 3,300 บาท	24	28.58
ค่าต่ำสุด=1,000 บาท ค่าสูงสุด=10,000 บาท ค่าเฉลี่ย=3,077 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=2639		

ตารางที่ 1.7 (ต่อ)

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในการนำไปแข่งขัน		
ไม่มีค่าใช้จ่าย	60	71.43
มีค่าใช้จ่าย	24	28.57
มีรายจ่าย 10,000 – 17,000 บาท	4	4.76
17,001 – 24,000 บาท	10	11.91
24,001 – 31,000 บาท	6	7.14
มากกว่า 31,000 บาท	4	4.76
ค่าต่ำสุด=10,000 บาท ค่าสูงสุด=100,000 บาท ค่าเฉลี่ย=7,857 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=1575		
ค่าจ้างแรงงาน		
ไม่มีการจ้าง	68	80.96
มีการจ้าง	16	19.04
รายจ่ายค่าจ้าง 36,000 บาท	9	10.71
รายจ่ายค่าจ้าง 72,000 บาท	7	8.33
ค่าต่ำสุด=36,000 บาท ค่าสูงสุด=72,000 บาท ค่าเฉลี่ย=9857 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=2.189		
รวมรายจ่ายจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง		
ไม่เกิน 20,000 บาท	19	22.61
20,001 – 25,000 บาท	11	13.10
25,001 – 30,000 บาท	28	33.33
30,001 – 35,000 บาท	2	2.38
มากกว่า 35,000 บาท	24	28.58
ค่าต่ำสุด=5,000 บาท ค่าสูงสุด=220,000 บาท ค่าเฉลี่ย=30,386 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=1.575		

จากตารางที่ 1.7 แสดงให้เห็นด้านรายจ่ายจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ในปี 2555 พอสรุปได้ดังนี้

รายจ่ายจากค่าพันธุ์ พบว่า เกษตรกรร้อยละ 71.43 ไม่มีค่าพันธุ์ อีกร้อยละ 28.57 มีค่าพันธุ์ ร้อยละ 19.04 มีรายจ่ายค่าพันธุ์ระหว่าง 4,000 – 6,000 บาท และน้อยที่สุดร้อยละ 2.39 มีรายจ่ายค่าพันธุ์ระหว่าง 8,001 – 10,000 บาท รายจ่ายค่าพันธุ์ของกลุ่มเกษตรกรต่ำสุด 4,000 บาท รายจ่ายค่าพันธุ์ของกลุ่มเกษตรกรสูงสุด 10,000 บาท รายจ่ายค่าพันธุ์ของกลุ่มเกษตรกรเฉลี่ย 1,761 บาท

รายจ่ายจากค่าโรงเรือนและอุปกรณ์ในโรงเรือน พบว่า เกษตรกรทั้งหมด คือร้อยละ 100.00 ไม่มีค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เพราะใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น

รายจ่ายจากค่าอาหาร พบว่า เกษตรกรร้อยละ 28.58 มีค่าอาหารมากกว่า 7,500 บาท รองลงมาร้อยละ 27.38 มีค่าอาหารระหว่าง 5,501 – 6,500 บาท และน้อยที่สุดร้อยละ 5.95 มีค่าอาหารไม่เกิน 4,500 บาท รายจ่ายจากค่าอาหารของกลุ่มเกษตรกรต่ำสุด 4,000 บาท และรายจ่ายจากค่าอาหารของกลุ่มเกษตรกรสูงสุด 30,000 บาท รายจ่ายจากค่าอาหารของกลุ่มเกษตรกรเฉลี่ย 8,171 บาท

รายจ่ายจากค่ายารักษาโรค พบว่า เกษตรกรร้อยละ 28.58 มีค่ายามากกว่า 3,300 บาท รองลงมาร้อยละ 26.19 มีค่ายาระหว่าง 1,901 – 2,600 บาท และไม่เกิน 1,200 บาทในเปอร์เซ็นต์ที่เท่ากันและน้อยที่สุดร้อยละ 1.19 มีค่ายาระหว่าง 2,601 – 3,300 บาท รายจ่ายค่ายารักษาโรคของกลุ่มเกษตรกรต่ำสุด 1,000 บาท และรายจ่ายค่ายารักษาโรคของกลุ่มเกษตรกรสูงสุด 10,000 บาท รายจ่ายค่ายารักษาโรคของกลุ่มเกษตรกรเฉลี่ย 3,077

ค่าใช้จ่ายในการนำไปแข่งขัน พบว่า เกษตรกรร้อยละ 71.43 ไม่มีค่าใช้จ่าย มีเพียงร้อยละ 28.57 ที่มีค่าใช้จ่าย ร้อยละ 11.91 เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินระหว่าง 17,001 – 24,000 บาท และน้อยที่สุดร้อยละ 4.76 เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินระหว่าง 10,000 – 17,000 บาท และมากกว่า 31,000 บาท ในร้อยละที่เท่ากัน ค่าใช้จ่ายจากการนำไปแข่งขันของเกษตรกรต่ำสุด 10,000 บาท และค่าใช้จ่ายจากการนำไปแข่งขันของเกษตรกรสูงสุด 100,000 บาท ค่าใช้จ่ายจากการนำไปแข่งขันเฉลี่ย 7,857 บาท

ค่าจ้างแรงงาน พบว่า เกษตรกรร้อยละ 19.04 มีการจ้างแรงงาน ร้อยละ 10.71 มีการจ้างแรงงาน 1 คน และร้อยละ 8.33 มีการจ้าง 2 คน ค่าจ้างแรงงานต่ำสุด 36,000 บาท ค่าจ้างแรงงานสูงสุด 72,000 บาท ค่าเฉลี่ย 9,857

รวมรายจ่ายจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง พบว่า เกษตรกรร้อยละ 33.33 มีรายจ่ายระหว่าง 25,001 – 30,000 บาท รองลงมาร้อยละ 28.58 มีรายจ่ายมากกว่า 35,000 บาท และน้อยที่สุดร้อยละ

2.38 มีรายจ่ายระหว่าง 30,001 – 35,000 บาท รวมรายจ่ายจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองต่ำสุด 5,000 บาท และรวมรายจ่ายจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองสูงสุด 220,000 บาท รวมรายจ่ายจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเฉลี่ย 30,386.90 บาท

ตอนที่ 2 สภาพการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

การศึกษาการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร หมู่ที่ 3 ตำบลวังตะเคียน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งได้เลือกเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองทุกรายในการศึกษาและได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ผลการวิเคราะห์ ด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 วัตถุประสงค์ ลักษณะการประกอบอาชีพ จำนวนแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยง

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์หลักในการเลี้ยง *		
เพื่อจำหน่ายเป็นไก่เนื้อ	84	100.00
เพื่ออนุรักษ์สายพันธุ์	44	52.38
เพื่อเป็นกีฬา	28	33.33
เพื่อจำหน่ายพันธุ์	24	28.58
ลักษณะการประกอบอาชีพ		
เป็นอาชีพเสริม	60	71.42
เป็นอาชีพหลัก	24	28.58

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยง		
แรงงานในครัวเรือน	84	100.00
1 คน	4	4.77
2 คน	49	58.33
3 คน	26	31.00
4 คน	5	6.00
ค่าต่ำสุด = 1 คน ค่าสูงสุด = 4 คน ค่าเฉลี่ย = 2.38 คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.674		
แรงงานจ้างที่จ้างในการเลี้ยง		
ไม่มีการจ้าง	67	79.76
มีการจ้าง	17	20.24
จ้าง 1 คน	10	11.90
จ้าง 2 คน	7	8.34
ค่าต่ำสุด = 1 คน ค่าสูงสุด = 2 คน ค่าเฉลี่ย = 0.28 คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.612		

จากตารางที่ 2.1 แสดงให้เห็นถึงสภาพการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร ดังนี้

วัตถุประสงค์หลักในการเลี้ยง พบว่า เกษตรกรทั้งหมดคือร้อยละ 100.00 เลี้ยงเพื่อจำหน่ายเป็นไก่เนื้อ รองลงมาร้อยละ 52.38 เพื่อบริโภคภายในครัวเรือน ร้อยละ 33.33 เพื่อกินไข่ และน้อยที่สุดร้อยละ 28.58 เลี้ยงเพื่อจำหน่ายพันธุ์

ลักษณะการประกอบอาชีพในการเลี้ยง พบว่า เกษตรกรร้อยละ 71.42 ทำเป็นอาชีพเสริม และร้อยละ 28.58 ทำเป็นอาชีพหลัก

จำนวนแรงงานในครัวเรือน (ที่ใช้ในการเลี้ยง) พบว่า เกษตรกรทั้งหมดคือร้อยละ 100.00 ใช้แรงงานในครัวเรือน ร้อยละ 58.33 ใช้จำนวนแรงงาน 2 คน รองลงมาร้อยละ 31.00 ใช้

จำนวนแรงงาน 3 คน และน้อยที่สุดร้อยละ 4.77 ใช้แรงงานเพียงคนเดียว จำนวนแรงงานในครัวเรือน (ที่ใช้ในการเลี้ยง)ต่ำสุด 1 คน และจำนวนแรงงานในครัวเรือน (ที่ใช้ในการเลี้ยง)สูงสุด 4 คน จำนวนแรงงานในครัวเรือน (ที่ใช้ในการเลี้ยง) เฉลี่ย 2.38 คน ค่าเบี่ยงเบน 0.674

แรงงานจ้าง (ที่ใช้ในการเลี้ยง) พบว่า เกษตรกรร้อยละ 79.76 ไม่มีการจ้างแรงงาน มีเพียงร้อยละ 20.24 ที่มีการจ้างแรงงาน แบ่งออกได้เป็นร้อยละ 11.90 มีการจ้าง 1 คน และร้อยละ 8.34 มีการจ้าง 2 คน แรงงานที่จ้างในการเลี้ยงต่ำสุด 0.28 คน แรงงานที่จ้างในการเลี้ยงสูงสุด 2 คน แรงงานที่จ้างในการเลี้ยงเฉลี่ย 0.28 คน ค่าเบี่ยงเบน 0.612

ตารางที่ 2.2 พันธุ์ไก่ที่เลี้ยง แหล่งที่มาของพันธุ์ การผสมพันธุ์

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
พันธุ์ไก่ที่เลี้ยง *		
พันธุ์ไทยผสมไขว่อ่อน	84	100.00
พันธุ์ไทยผสมพม่า	84	100.00
พันธุ์ไทยแท้	38	45.23
พันธุ์ปากก้อย	24	28.58
พันธุ์ไทยแท้ที่เลี้ยง *		
- ไก่เหลืองหางขาว	38	45.23
- ไก่ประดู่หางดำ	24	28.58
- ไก่ประดู่สามด้า	20	23.81
- ไก่เขียวหรือเขียวแมงกู่	14	16.66
- ไก่ประดู่เลาหางขาว	12	14.28
- ไก่สีดอกหมากหางขาว	18	21.42
- ไก่ลายหางขาว	14	16.66

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งที่มาของพันธุ์ *		
ขยายพันธุ์เอง	84	100.00
ได้รับการสนับสนุนจากทางกลุ่ม/ชมรม	84	100.00
ซื้อจากฟาร์ม/เกษตรกร	24	28.58
การผสมพันธุ์ (ใช้พ่อพันธุ์ตัวเดิม) ผสม		
1 รุ่น	41	48.80
2 รุ่น	43	51.20

*** ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ**

จากตารางที่ 2.2 แสดงให้เห็นถึงสภาพการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร พอสรุปได้ดังนี้

พันธุ์ พบว่า เกษตรกรทั้งหมดคือร้อยละ 100.00 เลี้ยงไก่ไทยผสมไข่ชง่อน และไก่ไทยผสมพม่า ร้อยละ 45.23 เลี้ยงไก่ไทยพันธุ์แท้ ร้อยละ 28.58 เลี้ยงไก่ปาก้อย และเกษตรกรที่เลี้ยงไก่ไทยพันธุ์แท้ คือ ร้อยละ 45.23 เลี้ยงไก่เหลืองหางขาว รองลงมาร้อยละ 25.58 เลี้ยงไก่ประดู่หางดำ ร้อยละ 23.81 เลี้ยงไก่ประดู่แสดดำ ร้อยละ 21.42 เลี้ยงไก่สีดอกหมากหางขาว ร้อยละ 16.66 เลี้ยงไก่เขียวหรือเขียวแมลงภู และไก่ลายหางขาว ในร้อยละที่เท่ากัน และร้อยละ 14.28 เลี้ยงไก่เลาหางขาว

แหล่งที่มาของพันธุ์ พบว่า เกษตรกรทั้งหมดคือร้อยละ 100.00 ขยายพันธุ์เอง และได้รับการสนับสนุนจากทางกลุ่ม มีเพียงส่วนน้อยร้อยละ 28.58 ที่ซื้อจากฟาร์มหรือเกษตรกร

การผสมพันธุ์ (ใช้พ่อพันธุ์ตัวเดิม) พบว่า เกษตรกรร้อยละ 51.20 ใช้พ่อพันธุ์ตัวเดิมผสม 1 ครั้ง ร้อยละ 48.80 ใช้พ่อพันธุ์ผสม 2 ครั้ง

ตารางที่ 2.3 การคัดพันธุ์

การคัดเลือกลักษณะพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ก่อนการผสมพันธุ์	N=84	
	จำนวน	ร้อยละ
คัดพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ก่อนการผสมพันธุ์	84	100.00
คัดพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่มีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ ไว้ทำพันธุ์	84	100.00
คัดพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่มีอายุมากออกจากฝูง	84	100.00
คัดแม่พันธุ์ที่ให้ไข่ตกไว้ทำพันธุ์	84	100.00
คัดพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่เลี้ยงง่ายไว้ทำพันธุ์	46	66.66
คัดพ่อพันธุ์ที่มีรูปร่างสมส่วน ได้ลักษณะไก่ชนไว้ทำพันธุ์	28	33.33

จากตารางที่ 2.3 แสดงให้เห็นถึงการคัดพ่อแม่พันธุ์ของเกษตรกร พอสรุปได้ดังนี้

พบว่า เกษตรกรทุกราย คือร้อยละ 100.00 คัดพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ก่อนการผสมพันธุ์ ทำการคัดเลือกพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่มีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ ไว้ทำพันธุ์ ทำการคัดพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่มีอายุมากออกจากฝูง และทำการคัดเลือกแม่ไก่ที่ให้ไข่ตกไว้ทำพันธุ์ รองลงมา ร้อยละ 66.66 คัดพ่อแม่พันธุ์ที่เลี้ยงง่ายไว้ทำพันธุ์ และร้อยละ 33.33 คัดพ่อพันธุ์ที่มีรูปร่างสมส่วน ได้ลักษณะไก่ชนไว้ทำพันธุ์

ตารางที่ 2.4 จำนวนพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ที่เกษตรกรเลี้ยง

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนพ่อพันธุ์		
ไม่เกิน 10 ตัว	13	15.47
11 – 15 ตัว	26	30.96
16 – 20 ตัว	29	34.52
21 – 25 ตัว	10	11.91
มากกว่า 26 ตัว	6	7.14
ต่ำสุด = 9 ตัว สูงสุด = 28 ตัว ค่าเฉลี่ย = 16.05 ตัว ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 5.118		
จำนวนแม่พันธุ์		
ไม่เกิน 20 ตัว	2	2.38
21 – 30 ตัว	25	29.77
31 – 40 ตัว	34	40.48
41 – 50 ตัว	18	21.42
มากกว่า 51 ตัว	5	5.95
ค่าต่ำสุด = 19 ค่าสูงสุด = 65 ตัว ค่าเฉลี่ย = 35.94 ตัว ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 8.845		

จากตารางที่ 2.4 แสดงให้เห็นถึงจำนวนพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ไก่ที่เกษตรกรเลี้ยง พอสรุปได้ดังนี้

จำนวนพ่อพันธุ์ พบว่า เกษตรกร ร้อยละ 34.52 มีพ่อพันธุ์ระหว่าง 15–20 ตัว รองลงมา ร้อยละ 30.96 มีพ่อพันธุ์ระหว่าง 11–15 ตัว และน้อยที่สุดร้อยละ 7.14 มีจำนวนพ่อพันธุ์มากกว่า 26 ตัว จำนวนพ่อพันธุ์ของกลุ่มเกษตรกรที่เลี้ยงต่ำสุด 9 ตัว และจำนวนพ่อพันธุ์ของกลุ่มเกษตรกรที่เลี้ยงสูงสุด 28 ตัว จำนวนพ่อพันธุ์ของกลุ่มเกษตรกรที่เลี้ยงเฉลี่ย 16.05 ตัว

จำนวนแม่พันธุ์ พบว่า เกษตรกร ร้อยละ 40.48 มีแม่พันธุ์ระหว่าง 31–40 ตัว รองลงมา ร้อยละ 29.77 มีแม่พันธุ์ระหว่าง 21–30 ตัว น้อยที่สุดร้อยละ 5.95 มีมากกว่า 51 ตัว จำนวนแม่พันธุ์ของกลุ่มเกษตรกรที่เลี้ยงต่ำสุด 19 ตัว และ จำนวนแม่พันธุ์ของกลุ่มเกษตรกรที่เลี้ยงที่สูงที่สุด 65 ตัว จำนวนแม่พันธุ์ที่กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงเฉลี่ย 35.94 ตัว

ตารางที่ 2.5 การขึ้นทะเบียน การบันทึกข้อมูล อาหารที่ใช้เลี้ยง ยาที่ใช้ในการรักษาโรค

N=84		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การขึ้นทะเบียนประวัติไก่		
ไม่ขึ้น	28	33.34
ขึ้น	56	66.66
การบันทึกข้อมูล		
บันทึก	84	100.00
อาหารที่ใช้เลี้ยง *		
ใช้อาหารที่หาได้ในท้องถิ่น	84	100.00
ใช้อาหารเสริม	27	32.14
ใช้อาหารผสมสำเร็จรูป	24	28.58
ยาที่ใช้ในการรักษาโรค		
ใช้ยาปฏิชีวนะร่วมกับสมุนไพร	84	100.00

จากตารางที่ 2.5 แสดงให้เห็นถึงการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร พอสรุปได้ดังนี้
การขึ้นทะเบียน พบว่า เกษตรกรร้อยละ 66.67 ขึ้นทะเบียนประวัติ และร้อยละ 33.33 ไม่ขึ้นทะเบียน

การบันทึกข้อมูล พบว่า เกษตรกรทั้งหมด คือร้อยละ 100.00 ทำการบันทึกข้อมูล
อาหารที่ใช้เลี้ยง พบว่า เกษตรกรทั้งหมด คือร้อยละ 100.00 ใช้อาหารที่หาได้ในท้องถิ่น ร้อยละ 32.14 ใช้อาหารเสริม และร้อยละ 28.58 ใช้อาหารสำเร็จรูปรวมด้วย

ยาที่ใช้รักษา พบว่า เกษตรกรทั้งหมด คือร้อยละ 100.00 ใช้ยาปฏิชีวนะร่วมกับการใช้ยาสมุนไพร

ตารางที่ 2.6 โรงเรือนและอุปกรณ์ในโรงเรือน

โรงเรือนและอุปกรณ์	N=84	
	จำนวน	ร้อยละ
มีการสร้างโรงเรือนสำหรับไก่	84	100.00
มีตาข่ายคลุมโรงเรือนเพื่อป้องกันสัตว์อื่นเข้าโรงเรือน	84	100.00
โรงเรือนอยู่บริเวณน้ำท่วมไม่ถึง	84	100.00
โรงเรือนแยกอยู่ห่างบ้านพักของตนเองและเพื่อนบ้าน	84	100.00
อยู่ห่างบริเวณที่ใช้ยามาหุงข้าวและแมลงเป็นประจำ	84	100.00
โรงเรือนอยู่ห่างเสียงรบกวน	84	100.00
มีคอนให้ไก่นอน	84	100.00
มีรังไข่เพียงพอสำหรับแม่ไก่	84	100.00
มีที่บังลมและแดด	84	100.00
มีรางน้ำสำหรับใส่น้ำให้ไก่กิน	84	100.00
มีรางอาหารสำหรับใส่อาหารให้ไก่กิน	84	100.00
มีรางกรวด/เปลือกหอยให้ไก่กิน	55	65.48
มีไฟฟ้าส่องสว่าง	24	28.58

จากตารางที่ 2.6 แสดงให้เห็นถึงสภาพการเลี้ยงไก่ของเกษตรกร ในด้านโรงเรือนและอุปกรณ์ในโรงเรือน สรุปได้ดังนี้

พบว่า เกษตรกรทุกรายคือ ร้อยละ 100.00 มีการสร้างโรงเรือนสำหรับไก่ มีตาข่ายคลุมโรงเรือนเพื่อป้องกันสัตว์อื่นเข้าสู่โรงเรือน โรงเรือนอยู่บริเวณที่น้ำท่วมไม่ถึง โรงเรือนแยกอยู่ห่างจากบ้านพักอาศัยของตนเองและเพื่อนบ้าน โรงเรือนอยู่ห่างบริเวณที่ใช้ยามาหุงข้าวประจำ โรงเรือนอยู่ห่างเสียงรบกวน มีคอนให้ไก่นอน มีรังไข่เพียงพอสำหรับแม่ไก่ฟักไข่ มีที่บังลมและ

แดด มีรณน้ำสำหรับใส่น้ำให้ไก่กิน มีรณอาหารสำหรับใส่อาหารให้ไก่กิน รณลงมาร้อยละ 65.48 มีรณกรวด/เปลือกหอย และร้อยละ 28.58 มีไฟฟ้าส่องสว่าง

ตารางที่ 2.7 การสุขาภิบาล

การสุขาภิบาล	N=84	
	จำนวน	ร้อยละ
ทำความสะอาดโรงเรือนด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค	84	100.00
ทำความสะอาดพื้นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคหรือฟ่น	84	100.00
เปลี่ยนน้ำและทำความสะอาดภาชนะใส่น้ำทุกวัน	84	100.00
รักษาโรงเรือนให้สะอาดอยู่เสมอ	84	100.00
เปลี่ยนที่รองพื้นบ่อยๆ	84	100.00
หมั่นดูแลและตรวจสุขภาพไก่เป็นประจำ	84	100.00
มีการคัดไก่ที่ป่วยออกจากฝูงเพื่อสังเกตอาการ	84	100.00
มีพื้นที่เพียงพอให้ไก่ออกกำลังกาย	84	100.00
ทำความสะอาดภาชนะต่างๆด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค	84	100.00
สร้างโรงเรือนที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก	84	100.00
กำจัดแหล่งน้ำสกปรกรอบโรงเรือนและบริเวณใกล้เคียง	84	100.00
ทำการถ่ายพยาธิให้ไก่	84	100.00
ไม่ทิ้งซากไก่อลงน้ำ	84	100.00
มีการกักไก่อ้อย่างน้อย 7 วัน ก่อนนำเข้าฝูง	84	100.00

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

การสุขาภิบาล	N=84	
	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ใช้น้ำจากแหล่งสาธารณะเลี้ยงไก่ หากจำเป็นให้ผสมยาฆ่าเชื้อ	84	100.00
ทำการฉีดวัคซีนป้องกันโรคให้ไก่ตามโปรแกรม	84	100.00

จากตารางที่ 2.7 แสดงให้เห็นสภาพการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของกลุ่มเกษตรกร ในด้านการสุขาภิบาล สรุปได้ดังนี้

พบว่า เกษตรกรทุกราย คือ ร้อยละ 100.00 มีการปฏิบัติ ได้แก่ ทำความสะอาดโรงเรือนด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ทำความสะอาดพื้นโดยใช้น้ำยาฆ่าเชื้อฉีดหรือพ่น เปลี่ยนน้ำและทำความสะอาดภาชนะใส่น้ำให้ไก่กินทุกวัน รักษาโรงเรือนให้สะอาดอยู่เสมอ เปลี่ยนที่รองพื้นบ่อยๆ หมั่นดูแลและตรวจสอบสุขภาพไก่เป็นประจำ มีการคัดไก่ที่ป่วยออกจากฝูงเพื่อสังเกตอาการ มีพื้นที่เพียงพอให้ไก่ออกกำลังกาย ทำความสะอาดภาชนะต่างๆด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค สร้างโรงเรือนที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีการกำจัดแหล่งน้ำสกปรกรอบๆบริเวณโรงเรือนและใกล้เคียง ทำการถ่ายพยาธิให้ไก่ ไม่ทิ้งซากไก่อลงแหล่งน้ำ มีการกักไก่ไว้อย่างน้อย 7 วันก่อนนำเข้าฝูง ไม่ใช้น้ำจากแหล่งสาธารณะเลี้ยงไก่หากจำเป็นให้ผสมยาฆ่าเชื้อ ทำการฉีดวัคซีนป้องกันโรคให้ไก่ตามโปรแกรมการฉีดวัคซีน

ตอนที่ 3 ความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

3.1 ความต้องการสื่อในการส่งเสริม

ความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร ได้แก่ ความต้องการการส่งเสริมผ่านสื่อ ในเรื่อง พันธุ์ การคัดและการปรับปรุงพันธุ์ โรงเรือนและอุปกรณ์ การใช้อาหาร ยาที่ใช้รักษาโรค การสุขาภิบาล ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 3.1 ระดับความต้องการสื่อในการส่งเสริมเรื่องพันธุ์ไก่ชน

N=84

สื่อที่ต้องการใน การส่งเสริม เรื่องพันธุ์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย (S.D)	ความหมาย	อันดับ
	5 จำนวน (ร้อยละ)	4 จำนวน (ร้อยละ)	3 จำนวน (ร้อยละ)	2 จำนวน (ร้อยละ)	1 จำนวน (ร้อยละ)			
สื่อบุคคล								1
- ราชการ	72 (85.71)	12 (14.29)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.85 (0.352)	มากที่สุด	2
- เอกชน	74 (88.10)	10 (11.90)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.88 (0.325)	มากที่สุด	1
- สถาบัน การศึกษา	0 (0.0)	2 (2.39)	55 (65.47)	27 (32.14)	0 (0.0)	2.70 (0.509)	ปานกลาง	3
สื่อสิ่งพิมพ์								2
- แผ่นพับ	71 (84.52)	13 (15.48)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.84 (0.363)	มากที่สุด	1
- คู่มือ	13 (15.48)	71 (84.52)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.15 (0.363)	มาก	2
- ไปสเตอร์	0 (0.0)	0 (0.0)	59 (70.24)	25 (9.76)	0 (0.0)	2.70 (0.459)	ปานกลาง	3

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

N=84

สื่อที่ต้องการใน การส่งเสริม เรื่องพันธุ์	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย (S.D)	ความหมาย	อันดับ
	5 จำนวน (ร้อยละ)	4 จำนวน (ร้อยละ)	3 จำนวน (ร้อยละ)	2 จำนวน (ร้อยละ)	1 จำนวน (ร้อยละ)			
<u>สื่ออิเล็กทรอนิกส์</u>								3
- วิทยุ	0 (0.0)	10 (11.91)	69 (82.14)	5 (5.95)	0 (0.0)	3.05 (0.420)	ปานกลาง	3
- โทรทัศน์	24 (28.58)	46 (54.76)	14 (16.66)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.11 (0.665)	มาก	2
- วีซีดี	79 (94.04)	1 (1.19)	4 (4.76)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.89 (0.439)	มากที่สุด	1
- อินเทอร์เน็ต	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	84 (100.00)	1.00 (0.000)	น้อยที่สุด	4

จากตารางที่ 3.1 แสดงให้เห็นถึงระดับความต้องการสื่อในการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร ในเรื่องพันธุ์ไก่ชน พอสรุปได้ดังนี้

เรื่องพันธุ์ไก่ชน พบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมจาก สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับความต้องการ ในรายละเอียด ดังนี้ ในระดับมากที่สุด จากสื่อ วีซีดี สื่อบุคคลจากเอกชน จากทางราชการ และแผ่นพับ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.89 4.88 4.85 และ 4.84 ตามลำดับ ระดับมากจาก กลุ่มสื่อ และโทรทัศน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.15 และ 4.11 ระดับปานกลางจาก วิทยุ ไปรษณีย์ และสถาบันการศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ย 3.05 2.70 และ 2.70 ระดับน้อยที่สุด จาก อินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ย 1.00

ตารางที่ 3.2 ระดับความต้องการสื่อในการส่งเสริม เรื่องการคัดและการปรับปรุงพันธุ์

N=84

สื่อที่ต้องการใน	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	อันดับ
	5	4	3	2	1			
การส่งเสริม	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	(S.D)		
เรื่องการค้าและ	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
การปรับปรุง								
พันธุ์								
<u>สื่อบุคคล</u>								1
- ราชการ	19	65	0	0	0	4.22	มากที่สุด	2
	(22.62)	(77.38)	(0.0)	(0.0)	(0.0)	(0.420)		
- เอกชน	65	19	0	0	0	4.77	มากที่สุด	1
	(77.38)	(22.62)	(0.0)	(0.0)	(0.0)	(0.420)		
- สถาบัน	0	1	77	6	0	2.94	ปานกลาง	3
การศึกษา	(0.0)	(1.19)	(91.67)	(7.14)	(0.0)	(0.284)		
<u>สื่อสิ่งพิมพ์</u>								2
- แผ่นพับ	66	18	0	0	0	4.78	มากที่สุด	1
	(78.57)	(21.43)	(0.0)	(0.0)	(0.0)	(0.412)		
- คู่มือ	21	56	7	0	0	4.16	มาก	2
	(25.00)	(66.67)	(8.33)	(0.0)	(0.0)	(0.556)		
- ไปสเตอร์	0	0	74	10	0	2.88	ปานกลาง	3
	(0.0)	(0.0)	(88.09)	(11.91)	(0.0)	(0.325)		
<u>สื่ออิเล็กทรอนิกส์</u>								3
- วิทยุ	0	22	58	4	0	3.21	ปานกลาง	3
	(0.0)	(26.20)	(69.04)	(4.76)	(0.0)	(0.516)		
- โทรศัพท์	0	55	17	12	0	3.51	มาก	2
	(0.0)	(65.48)	(20.24)	(14.28)	(0.0)	(0.736)		
- วีซีดี	68	14	2	0	0	4.78	มากที่สุด	1
	(80.95)	(16.66)	(2.39)	(0.0)	(0.0)	(0.467)		
- อินเทอร์เน็ต	0	0	0	0	84	1.00	น้อยที่สุด	4
	(0.0)	(0.0)	(0.0)	(0.0)	(100.00)	(0.000)		

จากตารางที่ 3.2 แสดงให้เห็นถึงระดับความต้องการสื่อในการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร ในเรื่องการค้าและการปรับปรุงพันธุ์ พอสรุปได้ดังนี้

เรื่องการคัดและการปรับปรุงพันธุ์ พบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมจากสื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับความต้องการในรายละเอียดดังนี้ ในระดับมากที่สุดจากสื่อ วิทยุ แผ่นพับ สื่อบุคคลของเอกชน และสื่อบุคคลของทางราชการ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.78 4.78 4.77 และ 4.22 ระดับมากจาก คู่มือ และโทรทัศน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.16 และ 3.51 ระดับปานกลางจาก วิทยุ สถาบันการศึกษา และโปสเตอร์ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.21 2.94 และ 2.88 ระดับน้อยที่สุดจากอินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ย 1.00

ตารางที่ 3.3 ระดับความต้องการสื่อในการส่งเสริม เรื่องโรงเรียนและอุปกรณ์ในโรงเรียน

N=84

สื่อที่ต้องการใน	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย (S.D)	ความหมาย	อันดับ
	5	4	3	2	1			
การส่งเสริม	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
เรื่องโรงเรียน	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
และอุปกรณ์	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
<u>สื่อบุคคล</u>								1
- ราชการ	65 (77.38)	19 (22.62)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.77 (0.420)	มากที่สุด	1
- เอกชน	14 (16.66)	68 (80.95)	2 (2.39)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.14 (0.414)	มาก	2
-สถาบัน การศึกษา	0 (0.0)	14 (16.66)	64 (76.20)	6 (7.14)	0 (0.0)	3.09 (0.481)	ปานกลาง	3
<u>สื่อสิ่งพิมพ์</u>								2
- แผ่นพับ	59 (70.24)	25 (29.76)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.70 (0.459)	มากที่สุด	1
- คู่มือ	27 (32.14)	51 (60.72)	6 (7.14)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.25 (0.578)	มากที่สุด	2
- โปสเตอร์	0 (0.0)	16 (19.05)	58 (69.04)	10 (11.91)	0 (0.0)	3.07 (0.555)	ปานกลาง	3

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

N=84

สื่อที่ต้องการใน	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย (S.D)	ความหมาย	อันดับ
การส่งเสริม เรื่องโรงเรียน และอุปกรณ์	5 จำนวน (ร้อยละ)	4 จำนวน (ร้อยละ)	3 จำนวน (ร้อยละ)	2 จำนวน (ร้อยละ)	1 จำนวน (ร้อยละ)			
สื่ออิเล็กทรอนิกส์								
- วิทยุ	15 (17.85)	24 (28.58)	40 (47.62)	5 (5.95)	0 (0.0)	3.58 (0.853)	มาก	3
- โทรศัพท์	19 (22.62)	48 (57.14)	17 (20.24)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.02 (0.658)	มาก	2
- วีซีดี	79 (94.05)	1 (1.19)	4 (4.76)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.89 (0.439)	มากที่สุด	1
- อินเทอร์เน็ต	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1.00 (0.000)	น้อยที่สุด	4

จากตารางที่ 3.3 แสดงให้เห็นถึงระดับความต้องการสื่อในการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร ในเรื่องโรงเรียนและอุปกรณ์ในโรงเรียน พอสรุปได้ดังนี้

เรื่องโรงเรียนและอุปกรณ์ในโรงเรียน พบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมจาก สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับความต้องการในรายละเอียด ดังนี้ ระดับมากที่สุดจาก วีซีดี สื่อบุคคลของทางราชการ แผ่นพับ และคู่มือ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.89 4.77 4.70 และ 4.25 ระดับมากจาก สื่อบุคคลของเอกชน โทรศัพท์ และวิทยุ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.14 4.02 และ 3.58 ระดับปานกลางจาก สถาบันการศึกษา และโปสเตอร์ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.09 และ 3.07 ระดับน้อยที่สุดจาก อินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ย 1.00

ตารางที่ 3.4 ระดับความต้องการการส่งเสริม เรื่องการใช้อาหาร

N=84

สื่อที่ต้องการใน การส่งเสริม เรื่องการใช้ อาหาร	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย (S.D)	ความหมาย	อันดับ
	5 จำนวน (ร้อยละ)	4 จำนวน (ร้อยละ)	3 จำนวน (ร้อยละ)	2 จำนวน (ร้อยละ)	1 จำนวน (ร้อยละ)			
<u>สื่อบุคคล</u>								1
- ราชการ	30 (35.71)	54 (64.29)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.35 (0.482)	มากที่สุด	2
- เอกชน	54 (64.29)	30 (35.71)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.64 (0.482)	มากที่สุด	1
- สถาบัน การศึกษา	0 (0.0)	15 (17.86)	63 (75.00)	6 (7.14)	0 (0.0)	3.10 (0.491)	ปานกลาง	3
<u>สื่อสิ่งพิมพ์</u>								2
- แผ่นพับ	63 (75.00)	21 (25.00)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.75 (0.435)	มากที่สุด	1
- คู่มือ	20 (23.82)	58 (69.04)	6 (7.14)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.16 (0.556)	มาก	2
- ไปสเตอร์	0 (0.0)	25 (29.76)	49 (58.33)	10 (11.91)	0 (0.0)	3.17 (0.564)	ปานกลาง	3
<u>สื่ออิเล็กทรอนิกส์</u>								3
- วิทยุ	0 (0.0)	27 (32.14)	52 (61.91)	5 (5.95)	0 (0.0)	3.26 (0.562)	ปานกลาง	3
- โทรทัศน์	5 (5.95)	44 (52.38)	35 (41.67)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.64 (0.594)	มาก	2
- วีซีดี	79 (94.05)	1 (1.19)	4 (4.76)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.89 (0.439)	มากที่สุด	1
- อินเทอร์เน็ต	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	84 (100.00)	1.00 (0.000)	น้อยที่สุด	4

จากตารางที่ 3.4 แสดงให้เห็นถึงระดับความต้องการสื่อในการส่งเสริมการเลี้ยงไก่
พื้นเมืองของเกษตรกร ในเรื่องการใช้อาหาร ในระดับต่างๆดังนี้

เรื่องการใช้อาหาร ในภาพรวมเกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมจาก สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับความต้องการ ในรายละเอียดดังนี้ ในระดับมากที่สุดจาก สื่อ วิชาชีพ แผ่นพับ สื่อบุคคลของเอกชน และสื่อบุคคลของทางราชการ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.89 4.75 4.64 และ 4.35 ระดับมากจาก กลุ่มมือ และโทรทัศน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.16 และ 3.64 ระดับปานกลางจาก วิทยุ โปสเตอร์ และสถาบันการศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ย 3.26 3.17 และ 3.10 ระดับน้อยที่สุดจาก อินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ย 1.00

ตารางที่ 3.5 ระดับความต้องการการส่งเสริม เรื่องยาที่ใช้รักษาโรค

N=84

สื่อที่ต้องการใน	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย (S.D)	ความหมาย	อันดับ
	การส่งเสริม	5	4	3	2	1		
เรื่องยาที่ใช้ใน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
การรักษาโรค	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
<u>สื่อบุคคล</u>								1
- ราชการ	24 (28.57)	60 (71.43)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.28 (0.454)	มากที่สุด	2
- เอกชน	60 (71.43)	24 (28.57)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.71 (0.454)	มากที่สุด	1
- สถาบันการศึกษา	0 (0.0)	18 (21.43)	60 (71.43)	6 (7.14)	0 (0.0)	3.14 (0.518)	ปานกลาง	3
<u>สื่อสิ่งพิมพ์</u>								2
- แผ่นพับ	65 (77.38)	17 (20.24)	2 (2.38)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.75 (0.487)	มากที่สุด	1
- กลุ่มมือ	54 (64.29)	21 (25.00)	9 (10.71)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.53 (0.684)	มากที่สุด	2
- โปสเตอร์	0 (0.0)	30 (35.71)	44 (52.38)	10 (11.91)	0 (0.0)	3.23 (0.651)	ปานกลาง	3

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

N=84

สื่อที่ต้องการใน การส่งเสริม รถยนต์ที่ใช้ใน การรักษาโรค	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย (S.D)	ความหมาย	
	5 จำนวน (ร้อยละ)	4 จำนวน (ร้อยละ)	3 จำนวน (ร้อยละ)	2 จำนวน (ร้อยละ)	1 จำนวน (ร้อยละ)			
<u>สื่ออิเล็กทรอนิกส์</u>								3
- วิทยุ	0 (0.0)	25 (29.76)	54 (64.29)	5 (5.95)	0 (0.0)	3.28 (0.551)	ปานกลาง	3
- โทรทัศน์	5 (5.95)	44 (52.38)	35 (41.67)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.64 (0.594)	มาก	2
- วีซีดี	79 (94.05)	1 (1.19)	4 (4.76)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.89 (0.439)	มากที่สุด	1
- อินเทอร์เน็ต	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	84 (100.00)	0.00 (0.000)	น้อยที่สุด	4

จากตารางที่ 3.5 แสดงให้เห็นถึงระดับความต้องการสื่อในการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของกลุ่มเกษตรกร ในเรื่องยาที่ใช้รักษาโรค ในระดับต่างๆดังนี้

รถยนต์ที่ใช้รักษาโรค พบว่า เกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมจาก สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับความต้องการ ในรายละเอียดดังนี้ ในระดับมากที่สุด จากสื่อ วีซีดี แผ่นพับ สื่อบุคคลของเอกชน คู่มือ และสื่อบุคคลของทางราชการ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.89 4.75 4.71 4.53 และ 4.28 ระดับมากจาก โทรทัศน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.64 ระดับปานกลางจาก วิทยุ ไปสเตอร์ และสถาบันการศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ย 3.28 3.23 และ 3.14 ระดับน้อยที่สุดจาก อินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ย 1.00

ตารางที่ 3.6 ระดับความต้องการการส่งเสริม เรื่องการสุขภาพ

N=84

สื่อที่ต้องการใน การส่งเสริม เรื่อง สุขภาพ	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย (S.D)	ความหมาย	อันดับ
	5 จำนวน (ร้อยละ)	4 จำนวน (ร้อยละ)	3 จำนวน (ร้อยละ)	2 จำนวน (ร้อยละ)	1 จำนวน (ร้อยละ)			
<u>สื่อบุคคล</u>								1
- ราชการ	66 (78.57)	18 (21.43)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.78 (0.412)	มากที่สุด	1
- เอกชน	19 (22.61)	65 (77.39)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.22 (0.420)	มากที่สุด	2
- สถาบัน การศึกษา	0 (0.0)	20 (23.82)	58 (69.04)	6 (7.14)	0 (0.0)	3.16 (0.533)	ปานกลาง	3
<u>สื่อสิ่งพิมพ์</u>								2
- แผ่นพับ	66 (78.57)	16 (19.04)	2 (2.39)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.76 (0.481)	มากที่สุด	1
- คู่มือ	62 (73.81)	13 (15.48)	9 (10.71)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.63 (0.672)	มากที่สุด	2
- ไปสเตอร์	0 (0.0)	19 (22.62)	55 (65.47)	10 (11.91)	0 (0.0)	3.10 (0.581)	ปานกลาง	3
<u>สื่ออิเล็กทรอนิกส์</u>								3
- วิทยุ	0 (0.0)	22 (26.19)	58 (69.04)	4 (4.77)	0 (0.0)	3.21 (0.516)	ปานกลาง	3
- โทรศัพท์	13 (15.47)	43 (51.20)	28 (33.33)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.82 (0.679)	มาก	2
- ทีวี	79 (94.05)	1 (1.19)	4 (4.76)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.89 (0.439)	มากที่สุด	1
- อินเทอร์เน็ต	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	84 (100.00)	1.00 (0.000)	น้อยที่สุด	4

จากตารางที่ 3.6 แสดงให้เห็นถึงระดับความต้องการสื่อในการส่งเสริมการเลี้ยงไก่
พื้นเมืองของกลุ่มเกษตรกร ในเรื่องการสุขภาพ ในระดับต่างๆดังนี้

เรื่องการสุขภาพ พบว่า เกษตรกรมีความต้องการการส่งเสริมจาก สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับความต้องการ ในรายละเอียดดังนี้ ในระดับมากที่สุดจากสื่อ วิธีดี สื่อบุคคลของทางราชการ แผ่นพับ คู่มือ และสื่อบุคคลของเอกชน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.89 4.78 4.76 4.63 และ 4.22 ระดับมากจาก โทรทัศน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.82 ระดับปานกลางจาก วิทยุ สถาบันการศึกษา และโปสเตอร์ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.21 3.16 และ 3.10 ระดับน้อยที่สุดจาก อินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ย 1.00

ตารางที่ 3.7 ตารางสรุปการจัดอันดับสื่อที่เกษตรกรต้องการในการส่งเสริม

N=84							
สื่อ	คะแนนเฉลี่ย						ภาพรวม
	พันธุ์	การคัดและ การปรับปรุงพันธุ์	โรงเรือน และ อุปกรณ์	การใช้ อาหาร	ยาที่ใช้ รักษาโรค	การ สุขภาพ	ค่าเฉลี่ย
สื่อบุคคล							1
- เอกชน	4.88	4.77	4.14	4.64	4.71	4.22	4.56
- ราชการ	4.85	4.22	4.77	4.35	4.28	4.78	4.54
- สถาบันการศึกษา	2.70	2.94	3.09	3.10	3.14	3.16	3.02
สื่อสิ่งพิมพ์							2
- แผ่นพับ	4.84	4.78	4.70	4.75	4.75	4.76	4.76
- คู่มือ	4.15	4.16	4.25	4.16	4.53	4.63	4.31
- โปสเตอร์	2.70	2.88	3.07	3.17	3.23	3.10	3.02
สื่ออิเล็กทรอนิกส์							3
- วิธีดี	4.89	4.78	4.89	4.89	4.89	4.89	4.87
- โทรทัศน์	4.11	3.51	4.02	3.64	3.64	3.82	3.79
- วิทยุ	3.05	3.21	3.58	3.26	3.28	3.21	3.26
- อินเทอร์เน็ต	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00

จากตารางที่ 3.7 แสดงตารางสรุปการจัดอันดับสื่อที่เกษตรกรต้องการ พอสรุปได้ดังนี้ พบว่า เกษตรกร มีความต้องการการส่งเสริมจากสื่อ ระดับมากที่สุด คือ วิธีดี แผ่นพับ สื่อบุคคลของเอกชน สื่อบุคคลของทางราชการ และคู่มือ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.87 4.76 4.56 4.54

และ 4.31 ระดับมาก คือ โทรทัศน์ คะแนนเฉลี่ย 3.79 ระดับปานกลาง คือ วิทยุ ไปสเตอร์
สถาบันการศึกษา คะแนนเฉลี่ย 3.26 3.02 3.02 และระดับน้อยที่สุด คือ อินเทอร์เน็ต คะแนนเฉลี่ย
1.00.

3.2 ความต้องการวิธีการส่งเสริม

ความต้องการวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร ได้แก่ การสาธิต การฝึก
ปฏิบัติ การทัศนศึกษา การบรรยาย และการทดลองเลี้ยง โดยมีระดับความต้องการ คือ 5 มากที่สุด
4 มาก 3 ปานกลาง 2 น้อย และ 1 น้อยที่สุด ผลการวิเคราะห์ด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และการจัดอันดับ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 3.8 ความต้องการวิธีการส่งเสริม

N=84

วิธีการส่งเสริม	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย (S.D)	ความหมาย	อันดับ
	5	4	3	2	1			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
การสาธิต	59 (70.24)	23 (27.38)	2 (2.38)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.67 (0.518)	มากที่สุด	1
การฝึกปฏิบัติ	47 (55.95)	21 (25.00)	16 (19.05)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.36 (0.788)	มากที่สุด	2
การทัศนศึกษา	36 (42.86)	35 (41.67)	13 (15.47)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.27 (0.717)	มากที่สุด	3
การบรรยาย	0 (0.0)	15 (17.86)	17 (20.24)	52 (61.90)	0 (0.0)	2.55 (0.781)	น้อย	4
การทดลอง เลี้ยง	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	30 (35.72)	54 (64.28)	1.35 (0.482)	น้อยที่สุด	5

จากตารางที่ 3.8 แสดงให้เห็นถึงระดับความต้องการวิธีการส่งเสริม เรียงลำดับตาม
คะแนนเฉลี่ย พอสรุปได้ดังนี้

พบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีความต้องการวิธีการส่งเสริมในระดับมากที่สุดจากการ
สาธิต การฝึกปฏิบัติ และการทัศนศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ย 4.67 4.36 และ 4.27 ระดับน้อย จากการ
บรรยาย มีค่าเฉลี่ย 2.55 และระดับน้อยที่สุด จากการทดลองเลี้ยง มีค่าเฉลี่ย 1.00